

Hernád Budapesttől délkeletre, attól mintegy 50 km-re fekvő község. 2540 hektáros területén kb. 4.100 ember él. Újhartyán, Újlengyel, Pusztavacs, Örkény, Dabas határolják. Keleti részén ÉNY-DK irányban halad át az M5-ös autópálya, nyugati felén a Budapest-Lajosmizse-Kecskemét vasútvonal, Dabas felől pedig az E5-ös főútvonal érinti a határt. Ez a "bezártság" tette lehetővé, hogy kinyíljon számára a világ, hiszen ezeken a jelentős közlekedési útvonalakon Budapest és más nagyvárosok is könnyen elérhetők. Ennek az adottságnak főleg a település gazdasági életére voltak és vannak kedvező hatásai.

Mi, hernádiak, településünk történelmét 1388. augusztus 7-től tartjuk számon, mert ezen a napon említi először községünket - Hernád éven - egy oklevél, amely egy birtokper kapcsán született ítéletről íródott. Ekkor Hernád már a népes köznemesi falvak megszokott hétköznapijait élte.

AZ ÚJ HERNÁDI KÖZPONTI PARK

Tartott ez az állapot egészen a török megszállásig, amikor is a hernádi lakosok nagyon korán megismerkedtek a "fenséges Padisah" katonáinak módszereivel. Bizony, Hernádon keresztül vezetett a törökök legnagyobb hadiútja Budára. A török megszállás alatt Hernád és a környékbeli falvak gyakorlatilag elnéptelenedtek, mert akit nem öltek meg, sürgősen más vidékre költözött a törökök adószedési módszerei elől. A török hódoltság utáni időkről így ír

Czagányi László helytörténész: "A XVII. század derekán Hernád üszkös romjait már benőtte a fű, a vacsiaknak sem sikerült megmaradni a kietlen tájon. 1652-ben Abdi budai defterdártól kértek a "vitéz oszmán harcosok" zargatásai ellen védelmet nyújtó útlevelet, s papjuk vezetésével Kőrösre telepedtek át.' Azután - mintegy két évszázadon keresztül - Hernád füves pusztáit legeltetésre bérelték a környező mezővárosok (Kecskemét, Nagykőrös) tehető polgárai, ez volt az ún. "pusztabérletek kora".

A 19. század elején kezd ismét benépesülni a vidék, de a folyamat nagyon lassú. A futóhomok megfékezésére - amely a földterületek jelentős részét adja - számos kísérlet történik. A legjelentősebb talán a Coburgoké, akik a legsilányabb részeket fával telepítették be és ez az akáctelepítés eredményesnek is bizonyult. Bőven akadt még azonban nádas, zsombékos, erdős, bozotos terület elég, amelyek rejtekhelyet adtak a szegénylegényeknek, köztük a "mi betyárunknak" Bogár (Szabó) Imrének is. Ő igen szomorú véget ért, hiszen alig volt 20 éves, amikor a hernádi buckák között Balla Kálmán dabasi csendbiztos kézre kerítette. 1862-ben akasztották fel. Nevét a mai napig őrzi Hernád Bogár-dűlő ónevű része.

Községünk a II. világháború után először Újhartyánhoz, majd 1970-től Örkényhez tartozott közigazgatásilag. Az 1984. évi önállóvá válás után jelentős közműberuházások zajlottak a községben. Így a gázvezeték építése, vezetékes ivóvízhálózat kiépítése, az energiahálózat korszerűsítése, vezetékes szennyvízhálózat megépítése, a település teljes úthálózatának szilárd burkolattal történő ellátása. 2001 végére Hernád összközműves településsé vált. Az önkormányzat fokozott figyelmet fordított arra, hogy a község közintézményeinek állapotát javítsa. Most elmondható, hogy az önkormányzati intézmények jó állapotban fogadhatják a látogatókat. A szokásos intézmények (iskola, óvoda, művelődési ház, egészségügyi intézmények) mellett lehetőség volt más közintézmények alapítására is. 2001 őszén a helytörténeti gyűjtemény számára létrehoztuk a hernádi Tájházat.

Büszkék vagyunk arra, hogy nagyon sok fiatal pár választja otthonául a falut, a születések száma kiemelkedő, így Hernád egyre fiatalodó község.

Látogasson meg bennünket: [Hernád Község honlapja](#) !